

kunde forstaa: vi vover os nok lidt ud, men I skal ikke være ængstelige, vi skal nok sætte en saadan Bom et passende Sted i Mosen, at I ikke bliver vaade for højt op paa Benene. Endelig er der dem, som ikke mener, at Grundskylden er Grundlaget for en social Omdannelse, men som i Grundværdien ser et godt Skatteobjekt, et godt Grundlag for Beskatning, og jeg kan sige for Socialdemokratiets Vedkommende, at det netop er som et saadant Grundlag for Beskatning, vi modtager dette Forslag med Velvillie.

Hovedbestemmelserne er de Bestemmelser, som kombinerer de to Principper, nemlig Bestemmelsen i § 5, ifølge hvilken der af Grundværdien skal svares 1,5 pro mille, og i § 6, ifølge hvilken der i det Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Ejendommens Grundværdi, gives et Fradrag paa 10 000 Kr., og af det herefter udkommende Beløb svares der Ejendomsskyld til Staten med 1,1 pro mille. Det er navnlig i disse to Paragraffer, Kombinationen sker. Hensigten hermed er aabenbart den at give Bygningerne et Fradrag, en Skattelempe; men udført i Praksis virker det noget forskelligt. Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at det vilde navnlig virke saaledes, at der faldt mindre Skat paa de smaa Ejendomme. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at naar man piller enkelte smaa Ejendomme ud og undersøger, hvorledes deres Stilling vil blive, opdager man, at der er en hel Del smaa Ejendomme, som ikke vil faa mindre Skat, end de har i Øjeblikket, da der er et Fradrag i Ejendomsskylden til Staten paa 4 500 Kr., men endogsaa vil faa en noget større Skat; og det ligger simpelt hen i, at naar Bygningsværdien er det halve eller under det halve eller maaske lidt over det halve af det skattefrie Fradrag paa 10 000 Kr., faar de ikke fuld Nytte af dette Fradrag. Det lægges der for øvrigt heller ikke Skjul paa, det staar udtrykkelig i Bemærkningerne til Lovforslaget, at noget saadant kan indtræffe.

Man har altsaa nu valgt den Form for Ansættelsen af Bygningsværdien, at den skal være det Beløb, hvormed Ejendomsskylden overstiger Grundværdien og 10 000 Kr. Man kunde naturligvis ogsaa

have valgt andre Fremgangsmaader end netop denne; der er forskellige Maader, hvorpaa man kunde beregne Bygningernes Afgiftsbeløb, men man har altsaa valgt at blive ved den hidtilværende Ordning, at man gaar ud fra Værdien i Handel. Jeg kan nævne et enkelt Eksempel paa, at dette letter Byrden for Bygninger, som man maaske i og for sig ikke har saa megen Sympati for; meget store, særlig flot udstyrede Villaer, med al mulig Komfort o. s. v., vil nemlig i Regelen i Handelen komme til at staa til en noget lavere Værdi end det, de koster i Anskaffelse. Men, som sagt, denne Form er den, vi hidtil har kendt.

Ved en tidligere Lejlighed har den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Pinholt, udtalt, og det lød umaadelig kønt, at ved Gennemførelsen af en Grundskyld bør Forholdet i Skatten nogenlunde bevares, saaledes som det er nu, man bør ikke søge at vælte Skatter fra Landet ind over Byerne eller omvendt fra Byerne ud paa Landet. Dersom vi nu skulde have beskattet Grundværdien med den samme Promille og uden nogen Kombination med Ejendomsskyld og de 10 000 Kr.s Fradrag pr. Ejendom, vilde København og Byerne have faaet en Lettelse; men det er lavet meget snildt her, idet de 10 000 Kr. s Fradrag netop virker saaledes, at til Trods for at der er meget stor Forskel paa Grundskyldværdien i Byerne og paa Landet og meget større Grundskyldværdi paa Landet end i Byerne, bliver det hele alligevel jævnet ud, saaledes at Byerne kommer til at betale det samme som før: lad os endelig være forsigtige, lad os endelig ikke lave for meget om paa den Slags Ting, navnlig da hvis det er Byerne, der kunde tænkes at faa en Gevinst! — det stiller sig nemlig saaledes, at Jordværdien er for Byerne 1 650 Mill. Kr. og 2 997 Mill. Kr. paa Landet, det vil sige, der er 1 347 Mill. Kr. større Grundværdi paa Landet, i Landdistrikterne i det hele taget, end i Bydistrikterne. Derfor siger jeg, at det er meget fiffigt fundet paa med de 10 000 Kr.s Fradrag, og Aarsagen til, at det kan virke saaledes, er jo, at den almindelige Beboelsesform ude paa Landet er den, at hver Familie bor i sit Hus, medens Forholdet er noget anderledes for Byerne, hvor man bor lagvis,